

אַחַת הַיְיִתִּי / סִיּוֹן הַר שְׁפִי

"אֶחָד הִיָּה אֲבֵרָהֶם" (יחזקאל ל"ג) – שֶׁאֲבֵרָהֶם עֲבַד הַשֵּׁם רַק עַל יְדֵי שֶׁהִיָּה אֶחָד, שֶׁחֲשַׁב בְּדַעְתּוֹ שֶׁהוּא רַק יַחֲדִיד בַּעֲוֹלָם, וְלֹא הִסְתַּכֵּל כָּלֵל עַל בְּנֵי הָעוֹלָם, שֶׁסָּרִיס מֵאַחֲרֵי ה' וּמוֹנָעִים אוֹתוֹ... וְכֵן כָּל הַרוּצָה לִכְנֹס בַּעֲבוֹדַת הַשֵּׁם, אִי אִפְשָׁר לוֹ לִכְנֹס כִּי אִם עַל יְדֵי בַחֲיִנָּה זוֹ.

(לִיקוּטֵי מוהר"ן, הַקִּדְמָה לַח"ב)

בְּחֻשְׁתִּי בְּזָהָב שְׁעֵרוֹת הָאוֹר שֶׁלָּךְ
רִיחַ הָעוֹנָה לְאֵינִינִינִינִי הַנְּחֻשָׁקֶת

כְּנִמְלִטִים מִן הַשְּׁקָרִים הָעֲטוּפִים יָפִי
מִן הַיָּפִי הָעֲטוּף שְׁקָרִים

אִי שֶׁל קִיּוֹם בְּשׁוּלֵי הַיָּשׁוּב וְהַדַּעַת
אֲנִי לְבִדְךָ.

סִירוֹת הָאוֹר בְּמוֹרֵד הָהָר
תְּפִוּחֵי אֲדָמָה הָאִירוּ כְּמוֹ פְּנִסִים בְּמַחֲשָׁכִיו
אִז זָרַח הָעֵמֶק כָּלוֹ

וְגִיפֵי קָרֵן
וְלִבִּי בְּכַפּוֹת יָדִי, עַל בְּרָכִי
הָיָה צֶהַר, אֶבֶן טוֹבָה
וְחִלּוֹן

עַד הֵיכָן שִׁידֵי מִשְׁגָּת, הַבְּטַחְתִּי
לְהַפֵּךְ כָּל אֶפְלָה לְזָהָב הַנוֹזֵל.

אֲתָה לְבִדִּי.
הַזֹּלָת הָעֵקֶשׁ, מוֹשֵׁף אוֹתִי שׁוֹב
אֶל עוֹלָם הַדְּבָרִים
אֲנִי אֲשָׁאֵר כָּאֵן עוֹד כְּמָה חַיִּים אֲרָכִים
וְטוֹבָעִים בְּלַעֲדִיךָ, בְּעֶלְטָה
כִּי זֹרְחוֹת רַק
שְׁפָתִי תִפְלֹתִי.